

[Handelsministeren.]

var Skibsreder A. P. Møller, der i en Artikel netop fremførte den Betragtning, at hvis vi endelig skulde have en Lovgivning som den, der her er Tale om, var det bedst at lægge Ansvaret i Handelsministerens Hænder, fordi Handelsministeren var Erhvervenes Repræsentant og maatte forstaa Erhvervenes Vilkaar. Det var det Standpunkt, som Skibsreder A. P. Møller indtog i Fjor. Det kan da ikke være, synes jeg, saa forfærdeligt, om der saa ogsaa er en Paragraf i Lovforslaget, hvorefter Handelsministeren kan være Melleminstans; sidste Instans er og bliver, som jeg allerede har sagt, Domstolene.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at Bestemmelsen i § 1 om de 50 Virksomheder ganske sikkert var en Bestemmelse, der var taget for at tilfredsstille et vist Krav, som Venstre havde stillet, det skulde være det ærede Medlem, Hr. J. C. A. Larsen, der havde foranlediget denne Bestemmelse indført. Jeg maa dertil sige, at dette ikke er rigtigt. Bestemmelsen er indført af den simple Grund, at dersom man vilde forme § 1 saaledes, at Anmeldelsespligt paahvilede alle, som overhovedet havde indgaaet nogen Aftale, vilde det blive en saadan Bunke Papirer, der kom til at foreligge, at det overhovedet ikke var til at komme igennem. Det er altsaa en rent praktisk Foranstaltning, her er Tale om, og aldeles ikke noget i Retning af at indsætte en Bestemmelse i Loven, der kunde tilfredsstille et enkelt Medlem af et Parti, eller var særlig møntet paa Partiet Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig direkte om Nyttens af Offentliggørelsen. Hvorfor spørge mig? Hvorfor ikke spørge det ærede Medlems egen Partifælle, der har været med i London og har været med til at udforme Resolutionen og, saa vidt jeg ved, var de danske delegeredes Ordfører derovre? Det er jo den bedste at gaa til, hvorfor spørge mig om Forslaget om Offentliggørelse? Gaa til det ærede Medlems egen nære Partifælle og spørg ham om, hvad der har foranlediget ham og andre til i London at kræve Offentliggørelse. (*Christmas Møller*: Den højtærede Minister maa da vide det.) Ja, ja, jeg er heller ikke i Tvivl om, hvad der har været Hensigten. Men der er i og for sig ingen Grund til at spørge mig. Jeg er klar over, hvad Hensigten har været. Man har kort og godt ment, at Offentliggørelsen i sig selv var saa værdifuld, at den vilde bevirke, at der ikke blev truffet Prisaftaler, som var ubillige overfor Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at Raadet, som det var foreslaaet, vilde blive saa usagkyndigt som paa nogen Maade muligt, og at det vilde blive saa usagkyndigt, at man kunde sige om det, at enhver, der havde Forstand paa Erhvervslivets Forhold, paa Forhaand var udelukket. Det er en saadan Overdrivelse, at man egentlig ikke behøver at imødegaa den. At der maa være visse Bestemmelser i Lovforslaget om, hvem der ikke kan indvælges i et saadant Raad, er indlysende; det kan ikke nytte noget at sætte de Folk ind i Raadet, hvis Forhold skal behandles af Raadet, det vilde være det samme som at sætte Ræven til at vogte Gæssene.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sluttede sin Tale med en voldsom Protest og med en ny Lovprisning af det private Initiativ, af den frie Konkurrence. Deri var der ikke noget nyt. Med Voldsomhed er der baade i Fjor og i Aar protesteret imod, at der overhovedet blev foretaget lovgivende Foranstaltninger af den Art, her er Tale om, og det er naturligvis de samme Korporationer og de samme Enkeltpersoner, som protesterede i Fjor, der ogsaa protesterer i Aar, men Protesten i Aar er ikke blevet ledigere eller bedre begrundet ved at blive gentaget, den er efter mit Skøn fremdeles Udtryk enten for Misforstaaelse eller for en daarlig Samvittighed. Nogle Kritikere og Protestanter har betegnet Lovforslaget som et Socialiseringsforslag, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde heller ikke nægte sig den Fornøjelse i Dag at betegne Lovforslaget som et Socialiseringsforslag. Hvis de paagældende og hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller virkelig tror og har troet herpaa, er deres Tro bygget paa en fuldkommen Misforstaaelse. Der er ikke tilsigtet nogen Socialisering ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, saa maatte der ogsaa være tilsigtet en Socialisering ved Udarbejdelsen af Resolutionen, men det gaar jeg ud fra, der ikke er. Ved Socialisering maa man forstaa dette, at det offentlige, det vil sige Staten, faktisk gør sig til Herre over Tingene, men slikt er der aldeles ikke Forslag om her. Lovforslaget giver kun Adgang for Domsmyndighederne til at kræve visse Prisaftaler enten ændret eller ophævet, naar disse Aftaler anses for at være uretfærdige overfor det forbrugende Publikum og dermed skadelige for Samfundet. Der er ikke her Tale om nogen Socialisering, og der kan ikke gennem en Lovgivning af den Art, her er Tale om, blive nogen Socialisering. Derimod kan der før eller senere